Lietas Nr.C29696614

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Liepājā 2016.gada 29.februārī

Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

priekšsēdētāja L.Kraule,

tiesneši A.Klaiše un B.Ķeire

ar sekretāri A.Ormani, izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret biedrību "A.Deglava 104" par zemes nomas līguma noslēgšanu un nomas maksas parāda piedziņu, sakarā ar biedrības "A.Deglava 104" apelācijas sūdzību par Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.oktobra spriedumu.

k o n s t a t ē j a :

Aprakstošā daļa

/pers. A/ un /pers. B/ pieder nekustamais īpašums – zemes gabals /adrese A/, grupa 71, grunts 206, 24092 m^2 platībā, kadastra Nr./numurs A/, ½ domājamā daļa katram. Uz gruntsgabala atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja, kadastra apzīmējums /numurs B/.

2014.gada 18.septembrī zvērināts notārs apstiprinājis kopīpašnieka /pers. B/ piekrišanu /pers. A/ pēc saviem ieskatiem rīkoties ar sev piederošo domājamo daļu zemes gabala, tajā skaitā arī celt prasību tiesā pret biedrību /Nosaukums/ par zemesgabala ½ domājamās daļas 1856,50 m^2 platībā nomu.

2014.gada 23.septembrī /pers. A/ cēlis prasību tiesā pret biedrību /Nosaukums/ par zemes nomas maksas parāda piedziņu un zemes nomas līguma noslēgšanu.

Ar Kuldīgas rajona tiesas 2015.gada 27.oktobra spriedumu prasība apmierināta.

Tiesa atzinusi, ka starp /pers. A/ kā iznomātāju un biedrību /Nosaukums/ kā nomnieku pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemes gabala /adrese B/, k-1, kadastra Nr./numurs A/, sastāvā ietilpstošās zemesgabala daļas 3713 m^2 platībā ½ domājamās daļas nomu ar zemes nomas maksu 5% apmērā gadā no zemes kadastrālās vērtības laika periodā no 01.01.2008. līdz 31.10.2009., un 6% apmērā gadā no zemes kadastrālās vērtības par laiku no 01.11.2009.

No biedrības /Nosaukums/ par labu /pers. A/ tiesa piedzinusi nomas maksas parādu 20439,50 EUR, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 2703,29 EUR, likumiskos procentus par laiku no 1.07.2008. līdz 1.09.2014. 4137,71 EUR un tiesas izdevumus 1172,03 EUR un noteikusi prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos 6% gadā no piespriestās pamatparāda summas 23142,79 EUR.

Prasība daļā par rakstveida zemes nomas līguma dabisko un nejaušo sastāvdaļu noteikšanu noraidīta.

Tiesa spriedumā norādījusi šādus argumentus.

Atbildētāja no 2007.gada ir dzīvojamās mājas /adrese A/, pārvaldītāja un apsaimniekotāja, dzīvokļu īpašnieki ar prasītāju nav noslēguši zemes nomas līgumu, atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktam un 54.panta ceturtajai daļai.

Atsaucoties uz Dzīvojamās mājas pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punktu un judikatūru *(Augstākās tiesas Senāta 2007.gada 29.augusta spriedums lietā Nr.SKC-535*), norādījusi, ka gadījumā, ja zemes nomas līgumi ar zemesgabala īpašnieku nav noslēgti, zemes īpašniekam ir tiesības prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu vērst pret personu, kurai nodotas dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības.

Prasību daļā par nomas līguma dabisko un nejaušo sastāvdaļu noteikšanu tiesa noraidījusi, jo nomas līguma būtiskās sastāvdaļas – nomas priekšmets un maksa, noteiktas Civillikuma 2124.pantā. Nebūtisko līguma sastāvdaļu noteikšana būtu pretrunā Civillikuma 1427. un 1440.pantā noteiktajam līgumslēdzējpušu brīvprātības principam.

Prasītājs īpašuma tiesības uz zemi ieguvis kā /pers. C/ mantinieks, kurš, savukārt, īpašuma tiesības ieguvis pamatojoties uz Rīgas pilsētas Zemes komisijas 1999.gada 7.janvāra lēmumu, tāpēc ir pamats piemērot likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (redakcijā, kas bija spēkā no 1.11.2009.) 12.panta otro prim daļu.

Zemes nomas maksa nosakāma likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā – ar 2009.gada 1.novembri 6% apmērā no zemes kadastrālās vērtības, bet par laiku līdz 2009.gada 31.oktobrim 5% apmērā no zemes kadastrālās vērtības.

Puses ilgstoši risinājušas jautājumu par zemes nomas līguma noslēgšanu, tomēr 2010.gada 29.decembra pretenzijā prasītājs lūdzis veikt zemes nomas maksājumus par 2008. un 2009.gadu, pretēji atbildētājas norādītajam, ka prasītājs nav pieprasījis nomas maksas parādu par periodu pirms 2011.gada.

Atbildētāja nav cēlusi iebildumus par prasītājas nomas maksas aprēķinu, kurā arī ņemts vērā likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" Pārejas noteikumu 40.punktā noteiktais ierobežojums, kas bija spēkā līdz 2011.gada 31.janvārim.

Prasītājs aprēķinājis zemes īpašuma nodokļa kompensāciju par 2010.-2014.gadu kopā 2703,29 EUR atbilstoši likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" (redakcijā, kas bija spēkā no 1.11.2009.) 12.panta otrajai prim daļai, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" (redakcijā, kas bija spēkā no 1.11.2009.) 54.panta otrajai daļai, Pārejas noteikumu 44.punktam.

Par šo spriedumu apelācijas sūdzību iesniegusi biedrība "A.Deglava 104".

Norādījusi, ka atzīst prasību daļā par nomas maksas parādu 11821,28 EUR apmērā par laika periodu no 2011.gada līdz 2013.gadam un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas parādu par laika periodu no 2011.gada līdz 2014.gadam, bet pārējā daļā prasību neatzīst, tajā skaitā lūdz noraidīt prasītāja prasību daļā par zemes nodokļa parāda 8618,22 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas 246,33 EUR piedziņu, norādot šādus argumentus.

1. Prasītājs cēlis prasību, kurā lūdzis atzīt, ka starp viņu un iznomātāju ir noslēgts zemes nomas līgums. Tiesa atzinusi, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības, pārkāpjot Civilprocesa likuma 74.panta trešās daļas 3.punktu un 192.pantu. Uzskata, ka atzīt zemes nomas tiesisko attiecību pastāvēšanu un atzīt nomas līguma noslēgšanas faktu ir atšķirīgi prasījumi ar dažādiem pamatiem. Līdz ar to prasītājs ir nevis precizējis prasījumu, bet grozījis prasības pamatu un priekšmetu, lai gan lietas izskatīšana pēc būtības jau bijusi uzsākta.

2. Uzskata, ka nepareizs ir tiesas secinājums, ka atbildētāja nav apstrīdējusi parādu. Prasītāja parāda aprēķins nav saistību dokuments, kas būtu apstrīdams ar pretprasību, tāpēc atbildētāja tiesai sniegusi izvērstus paskaidrojumus un motivētus iebildumus, apstrīdot parāda aprēķinu. Līdz ar to apelators apšaubījis pierādījumu novērtēšanas procesa atbilstību Civilprocesa likuma 97.panta pirmajai un trešajai daļai, kā arī 104.pantam.

3. Tiesa piedzinusi no atbildētāja zemes nomas maksu par laiku no 2008.gada līdz 2010.gadam un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju par 2010.gadu ieskaitot, neskatoties uz to, ka prasītājs pirmo līguma projektu sagatavojis tikai 2011.gada 10.janvārī ar prasījumu par zemes nomas maksu un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju no 2011.gada. Uzskata, ka arī zemes piespiedu nomas gadījumā griba par zemes nomas līguma noslēgšanu ir jāizsaka rakstveidā, atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta pirmajai daļai, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{7} pantam, Civillikuma 1404. un 1427.pantam. Atbilstoši Civillikuma 1484.pantam zemes piespiedu nomas līgums jāizteic rakstveidā un pirms tam tas nevar būt spēkā.

Ar 2014.gada 19.marta vēstuli "Par zemes nomu un nekustamā īpašuma nodokļa par zemi kompensēšanu" prasītājs atteicies no zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa par zemi kompensēšanas par agrākiem laika periodiem.

4. Tiesa nav ņēmusi vērā 2014.gada 15.janvāra grozījumus Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumā par dzīvokļu īpašnieku tiešajiem un patstāvīgajiem maksājumiem iznomātājam (zemes īpašniekam) par dzīvojamai mājai piesaistītā zemes gabala lietošanu, atsaucoties uz likuma 17.^{7}, 17.^{2}, 17.^{3}pantu. Dzīvokļu īpašnieku kopība nolēmusi no 2014.gada zemes nomas maksu prasītājam veikt tiešu maksājumu veidā, tomēr tiesa tam nav devusi savu vērtējumu, kas ir pamats apšaubīt sprieduma atbilstību Civilprocesa likuma 189.panta trešajai daļai un 190.pantam.

5. Uzskata, ka no atbildētāja nepamatoti piedzīti likumiskie nokavējuma procenti, jo starp pusēm nebija noslēgts zemes nomas līgums un noteikta nomas maksa, kā arī pusēm bija domstarpības par maksājumu apmēru un maksāšanas kārtību.

Par atbildētājas apelācijas sūdzību prasītājs iesniedzis rakstveida paskaidrojumus, kuros norādījis, ka starp pusēm pastāv piespiedu nomas tiesiskās attiecības, tāpēc nav izšķirošas nozīmes vai prasība ir par nomas līguma noslēgšanu vai piespiedu nomas tiesisko attiecību nodibināšanu tiesas ceļā. Prasības normatīvo pamatojumu nav mainījis, bet prasību precizējis pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas pirms būtības.

Piespiedu nomas tiesiskās attiecības starp pusēm pastāv no 2008.gada, tāpēc atbildētājai ir pienākums maksāt nomas maksu, nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju un saistītos maksājumus par kavējumu. Atbildētāja nav apstrīdējusi prasītāja veikto parāda aprēķinu.

Zemes nomas maksu un kompensāciju par nekustamā īpašuma nodokli pieprasījis, kad atbildētāja apsaimniekošanā pārņēmusi ēku, par ko lietā ir iesniegti attiecīgi pierādījumi.

Noraidījis atbildētājas argumentus par tiešo maksājumu veikšanu, jo piespiedu nomas tiesiskās attiecības starp pusēm pastāv, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50.panta pirmās daļas 3.punktu, 54.panta ceturto daļu, likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.pantu, kas ir speciālās tiesību normas attiecībā pret Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu.

Motīvu daļa

Novērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma motīvus, prasītāja pārstāves paskaidrojumus apelācijas instances tiesā, apelācijas sūdzības argumentus un lietas materiālus to kopumā, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma.

Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, un uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi, un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to, Civillietu tiesu kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā norādītajai motivācijai un atbilstoši Civilprocesa likuma 432.panta piektajai daļai atkārtoti tos pašus apsvērumus nenorāda.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

1.Tiesas kolēģija noraida apelatora argumentu, ka prasītājs grozījis prasības pamatu un priekšmetu pēc tam, kad uzsākta lietas izskatīšana pēc būtības.

Pamatojoties uz Rīgas pilsētas zemes komisijas 1999.gada 7.janvāra lēmumu zemes īpašuma tiesības uz zemes gabalu /adrese B/ k-1 ieguvis /pers. C/, savukārt, prasītājs īpašuma tiesības uz ½ domājamo daļu no šī īpašuma ieguvis kā /pers. C/ mantinieks. Uz zemes gabala atrodas daudzdzīvokļu dzīvojamā māja. Lietā nav strīda par to, ka par zemes gabala lietošanu ar prasītāju nav noslēgts zemes nomas līgums, taču starp prasītāju un atbildētāju pastāv zemes nomas piespiedu attiecības, kas izriet no likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrās prim daļas regulējuma par zemes nomas maksas noteikšanu. Tādējādi, neatkarīgi no tā, vai līgums ir vai nav noslēgts, zemes nomas attiecības starp pusēm pastāv un ar šādu pamatojumu arī celta prasītāja prasība. Līdz ar to neatkarīgi no prasības formulējuma – atzīt, ka starp pusēm ir noslēgts zemes nomas līgums vai atzīt zemes nomas tiesisko attiecību pastāvēšanu – prasības būtība nemainās, jo abos gadījumos prasības pamatā ir no likuma izrietošas zemes nomas tiesiskās attiecības, kas starp pusēm pastāv 2008.gada.

2. Tiesas kolēģija nekonstatē strīdu starp pusēm par parāda aprēķinu. No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājs ir apstrīdējis laika periodu, par kādu veikts prasītāja aprēķins, nevis pašu aprēķinu. Turklāt, atbildētājs no savas puses nav piedāvājis nekādu citu zemes nomas maksas aprēķinu.

3. Noraidāms ir atbildētājas arguments, ka pirmo līguma projektu prasītājs sagatavojis tikai 2011.gada 10.janvārī. No lietas materiāliem izriet, ka pušu starpā jau ilgstoši pastāvējis strīds par zemes nomas līguma noslēgšanu *(98.-100., 103., 105. l.lpp.)*. Turklāt, šim apstāklim nav arī izšķirošas nozīmes lietā, jo atbildētāja pienākumu maksāt zemes nomas maksu un strīda gadījumā nomas maksas apmēru noteic likuma "Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās" 12.panta otrā prim daļa, kā arī likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta otrā daļa, uz ko pamatoti atsaukusies arī pirmās instances tiesa. Maksāšanas pienākums izriet tieši no likuma, neatkarīgi no tā, vai pušu starpā ir vai nav noslēgts rakstveida zemes nomas līgums. Šie likumi nosaka arī pienākumu kompensēt iznomātājam nekustamā īpašuma nodokļa par zemi maksājumus. Līdz ar to noraidāms ir atbildētāja viedoklis, ka zemes nomas maksa nav aprēķināma par periodu no 2008.gada līdz 2011.gadam un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija par 2010.gadu.

Kā lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošu un nepamatotu tiesa kolēģija noraida atbildētāja apgalvojumu, ka ar 2014.gada 19.marta vēstuli prasītājs atteicies no zemes nomas maksas un nekustamā īpašuma nodokļa par zemi kompensēšanas par agrākiem laika periodiem. Gluži pretēji – prasītājs atkārtoti norādījis, ka zemes nomas līguma redakcijas izskatīšana un saskaņošanas kavēšana neatbrīvo atbildētāju no nomas maksas un nodokļa kompensācijas veikšanas par tās lietošanu 2008., 2009., 2010., 2011. un turpmākajos gados saskaņā ar spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem *(61.l.lpp.)*. Šāda atbildētāja nostāja liecina par prasītāja tiesību un likumu klaju ignoranci.

4. Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 4.punkts nosaka, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana ietver obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, kas ir arī līguma par piesaistītā zemes gabala lietošanu slēgšana ar zemesgabala īpašnieku. Šādā gadījumā pārvaldnieks ir nevis patstāvīgs līguma subjekts, slēdzot līgumus pārvaldīšanas uzdevuma ietvaros, bet dzīvojamās mājas īpašnieka (dzīvokļu īpašnieku kopuma) pārstāvis. Savukārt, likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54.panta ceturtajā daļā paredzētas zemes īpašnieka tiesības vērsties ar prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu pret personu, kurai nodotas attiecīgās dzīvojamās mājas pārvaldīšanas un apsaimniekošanas tiesības. Likuma "Par dzīvokļu īpašumu" 34. pants nosaka apsaimniekotāja tiesības prasīt no dzīvokļu īpašniekiem zemes nomas maksas attiecīgas daļas samaksu.

Pēc būtības nav strīda par to, ka, slēdzot līgumus dzīvojamās mājas īpašnieka (šajā gadījumā 44 dzīvokļu īpašnieku) vietā, pārvaldnieks kā

pilnvarnieks neuzņemas saistības sev, bet dzīvojamās mājas īpašniekiem. Tiesiskais regulējums arī paredz daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas apsaimniekotāja pienākumu slēgt zemes nomas līgumus un iekasēt nomas maksu no dzīvokļu īpašniekiem par citai personai piederoša dzīvojamai mājai piesaistīta zemes gabala lietošanu. Savukārt, ja nav panākta vienošanās par nomas līguma noteikumiem, zemes īpašnieks ir tiesīgs prasīt zemes nomas maksu no dzīvojamās mājas apsaimniekotāja.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauce uz Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{7} un 17.^{2}pantu, kas stājās spēkā 2014.gada 15.janvārī, tiesas kolēģija vērtē kā nepamatotu. Šīs likuma normas precizē Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma būtību un koncepciju, kas ir virzīta uz lielāku dzīvojamās mājas īpašnieku patstāvību, dzīvokļu īpašnieku rīcībspēju, to starpā būt par patstāvīgu līgumslēdzēju pusi. Civillietu tiesu kolēģijas ieskatā minētās normas ir iestrādātas likumā, lai nodrošinātu dzīvokļu īpašnieku interešu aizsardzības mehānismu, gadījumā, ja apsaimniekotājs šīs tiesības izlieto nepamatoti, par ko šai lietā nav strīda.

Minētās izmaiņas likumā neatceļ atbildētāja ar likumu noteikto pienākumu slēgt zemes nomas līgumu ar zemes īpašnieku un neierobežo atbilstoši likuma "Par dzīvokļu īpašumu" 34.pantā noteiktās tiesības prasīt no dzīvokļu īpašniekiem zemes gabala uzturēšanai nepieciešamo izdevumu attiecīgās daļas samaksu. Līdz ar to nepareizs ir apelatora viedoklis, ka ar likuma izmaiņu stāšanos spēkā 2014.gada 1.janvārī apsaimniekotājs nav tiesīgs slēgt zemes nomas līgumus un prasīt no dzīvokļu īpašniekiem attiecīgu samaksu un dzīvokļu īpašniekiem katram atsevišķi patstāvīgi jānorēķinās ar zemes īpašnieku.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā izteiktais arguments, ka dzīvojamās mājas īpašnieki ir pauduši gribu saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 20.panta pirmo daļu rīkotajā aptaujā no 2014.gada 15.janvāra norēķinus par zemes gabala lietošanu /pers. A/ veikt tiešu maksājumu veidā, nevar būt pamats prasības noraidīšanai daļā par periodu no 2014.gada janvāra līdz 1.septembrim, jo prasība celta tiesā pret atbildētāju jau 2014.gada 23.septembrī, bet aptauja, kuras iniciators bija atbildētājs, organizēta 2015.gada 1.maijā, t.i., jau uzsāktā tiesvedības procesā un lēmums par samaksu pieņemts par atpakaļejošu periodu. Šādu dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu nevar uzskatīt par tiesisku.

Tādējādi tiesas kolēģija atzīst, ka no atbildētāja piedzenams parāds arī tā neatzītajā daļā, t.i., zemes nomas maksas parāds 8618,22 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 246,33 EUR par periodiem no 01.01.2008. līdz 31.12.2010. un no 01.01.2014. līdz 01.09.2014.

5. Kā nepamatotu tiesas kolēģija vērtē arī atbildētāja argumentu par likumisko nokavējuma procentu piedziņu, pamatojoties uz to, ka zemes nomas līgums nebija noslēgts, nebija noteikta zemes nomas maksa un pusēm bija domstarpības par maksājumu apmēru, kā arī nebija noteikta maksāšanas kārtība.

Saskaņā ar Civillikuma 1759.pantu procenti jāmaksā arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata par katru parāda samaksas nokavējumu. Savukārt, Civillikuma 1657.pantā noteikts, ka parādnieks nav nokavējis, ja nokavējuma iemesls ir viņa pamatotas šaubas vai nu vispār par to saistību, kuras izpildīšanu no viņa prasa, vai par tās apmēru. Konkrētajā gadījumā prasītāja maksāšanas pienākums izriet no likuma, turklāt, likumā noteikts arī zemes nomas maksas apmērs strīda gadījumā. Līdz ar to ne saistība, ne arī tās apmērs nav apšaubāmi un no atbildētāja piedzenami aprēķinātie nokavējuma procenti 4137,71 EUR apmērā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.pantu no atbildētāja prasītāja labā piedzenami tiesas izdevumi – samaksātā valsts nodeva 1172,03 EUR.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 40.pantam no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi apelācijas instances tiesā 3,10 EUR, kas nav samaksāti līdz lietas izskatīšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 432. - 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a :

Atzīt, ka starp /pers. A/ (personas kods /personas kods/) kā iznomātāju un biedrību "A.Deglava 104" (reģistrācijas Nr.40008114279) kā nomnieku, pastāv zemes nomas tiesiskās attiecības par zemesgabala /adrese A/ k-1, kadastra Nr./numurs A/, sastāvā ietilpstošās zemesgabala daļas 3713 m^{2} platībā ½ domājamās daļas nomu, nosakot zemes nomas maksu 5% apmērā gadā no zemes kadastrālās vērtības laika periodā no 01.01.2008. līdz 31.10.2009. un 6% apmērā gadā no zemes kadastrālās vērtības par laiku no 01.11.2009.

Piedzīt no biedrības "A.Deglava 104" par labu /pers. A/ nomas maksas parādu 8618,22 EUR (astoņi tūkstoši seši simti astoņpadsmit *euro* un 22 centi), nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju 246,33 EUR (divi simti četrdesmit seši *euro* un 33 centi) par periodiem no 01.01.2008. līdz 31.12.2010. un no 01.01.2014. līdz 01.09.2014., likumiskos nokavējuma procentus 4137,71 EUR (četri tūkstoši viens simts trīsdesmit septiņi *euro* un 71 cents) par laika periodu no 01.07.2008. līdz 01.09.2014. un tiesas izdevumus 1172,03 EUR (viens tūkstotis viens simts septiņdesmit divi *euro* un 03 centi).

Piedzīt no biedrības "A.Deglava 104" par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus apelācijas instances tiesā 3,10 EUR (trīs *euro* un 10 centi)

Noteikt 10 dienu termiņu sprieduma labprātīgai izpildei pēc tā spēkā stāšanās.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā trīsdesmit dienu laikā Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Kurzemes apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2016.gada 14.martā.

Priekšsēdētāja L.Kraule

Tiesneši A.Klaiše

B.Ķeire